

Με Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Ηθική Δικαίωση της INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ!

Επιδικάσθηκε ποσό 22.000 € για ηθική βλάβη της.

Από τις 10 Μαΐου 2011 είναι δημοσιευμένη στην Ιστοσελίδα του Δικαστηρίου η σχετική Απόφασή του, την οποία γνωστοποίησε άμεσα στην **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ** και στο Ελληνικό Κράτος και το οποίο ζήτησε ήδη τα πλήρη στοιχεία της Εταιρίας για την καταβολή του επιδικασθέντος ποσού για ηθική βλάβη της.

Συνοπτικά, η όλη υπόθεση έχει ως εξής:

Το έτος 1992 εκδόθηκαν Κοινοτικές Οδηγίες για την υποχρεωτική απελευθέρωση των τιμών ασφαλιστρών, τον ελεύθερο ανταγωνισμό μεταξύ ασφαλιστικών επιχειρήσεων, την κατάργηση μονοπωλίων και προνομίων, που είχαν παραχωρηθεί σε Οργανώσεις σχετικά με την πρόσβαση και άσκηση κλάδων ασφαλίσεων, προς όφελος των ασφαλιζομένων και καθιερώθηκε ότι, στο εξής, ο μοναδικός όρος και προϋπόθεση για την ασφάλιση είναι η χορήγηση διοικητικής άδειας λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης, με ισχύ της σε όλες τις χώρες του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ).

Ήταν μία από τις μεγαλύτερες οικονομικο-κοινωνικές κατακτήσεις των Ευρωπαίων πολιτών, ιδιαίτερα επωφελής για την Ελλάδα, των αιώνων Μονοπωλίων και Προνομίων των λίγων σε βάρος των πολλών.

Οι υποχρεωτικές και για την Ελλάδα Κοινοτικές Οδηγίες αυτές δεν ήταν επιθυμητές σε ένα ιδιωτικό σωματείο μελών, με την επωνυμία «Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών» και ούτε στο τότε Υπουργείο Ανάπτυξης, που είχε την εποπτεία των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων και είχε εκχωρήσει προνόμια και μονοπώλια στο σωματείο αυτό και το οποίο καθόριζε τις ενιαίες και υποχρεωτικές τιμές ασφαλιστρών υποχρεωτικών ασφαλίσεων, με είσπραξη και διαχείριση ποσοστών εισφοράς επ' αυτών και τελική επιβάρυνση των καταναλωτών.

Το έτος 1996 και υπό την απειλή επιβολής ποινών στο ελληνικό κράτος, για μη συμμόρφωσή του στις απελευθερωτικές του ανταγωνισμού Οδηγίες και την κατάργηση προνομίων και προϋποθέσεων στην ελεύθερη επιλογή ασφαλιστικής εταιρίας από τους ασφαλιζόμενους, αναγκάσθηκε η τότε Κυβέρνηση να αφαιρέσει προνόμια από την ίδια Ένωση και η οποία όμως απαιτούσε από την **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ**, που ήταν μέλος του τοπικού επαγγελματικού σωματείου «Ένωση Ασφαλιστών Βορείου Ελλάδος» στην Θεσσαλονίκη, να είναι υποχρεωτικά μέλος και στην ίδια στην Αθήνα, με καταβολή υπέρογκων εισφορών, που θα μετακυλίωνταν στους ασφαλιζόμενους.

Και έτυχε, κατά το ίδιο έτος 1996, να συγχωνευθεί η προηγούμενη **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ** Ανώνυμη Ασφαλιστική Εταιρία με άλλη εταιρία και να προκύψει νέο νομικό πρόσωπο με την επωνυμία **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ** Γενικών Κλάδων. Η νέα εταιρία αρνήθηκε να υποβάλει αίτηση εγγραφής της, όπως απαιτούσε ένας τότε πονηρός νόμος-ντροπή για την υποχρεωτική ασφάλιση αυτοκινήτων, στο Μονοπωλιακό αυτό ιδιωτικό σωματείο της Αθήνας και με έγγραφό της δήλωσε ότι δεν είναι και ούτε επιθυμεί να είναι μέλος αυτού. Ασκούσε συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμα ελευθερίας της και το οποίο όμως δεν ήταν επιτρεπτό από τα οργανωμένα Ολιγο-μονοπώλια.

Παράλληλα και προς Δικαστική διασφάλισή της, πέραν της συνταγματικής ελευθερίας του άρθρου 12 για συμμετοχή ή όχι σε σωματείο, βρήκε μία πρόφαση και με αγωγή της σε αρμόδιο Δικαστήριο Αθηνών ζήτησε την ακύρωση κάποιας Γενικής Συνέλευσης της «Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών».

Οι τότε Διοικούντες και δια του τότε Νομικού Συμβούλου τους, προτίμησαν να «πατήσουν την πεπονόφλουδα» και, για να μην εκτεθούν, δήλωσαν εγγράφως και επισήμως στο Δικαστήριο την Αλήθεια, που υποστήριζε και η **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ**, ότι δηλαδή «ουδέποτε υποβλήθηκε αίτηση εγγραφής ως μέλος από την **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ**, ουδέποτε εγγράφηκε και, **ως μη μέλος του σωματείου αυτού, δεν δικαιούται να υπεισέρχεται στα σωματειακά της ενώσεως αυτής**»! Αυτά περίπου δήλωσε και κατέθεσε ενώπιον Δικαστηρίου Αθηνών, όχι όμως και ενώπιον άλλων Αρχών.

Έτσι η Ένωση κέρδισε την... Δίκη(!), με την τελεσίδικη Απόφαση 3206/30-6-1998 Πρωτοδικείου Αθηνών και η **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ** την Ελευθερία της, που απαιτεί Αρετή και Τόλμη. Δικαστικώς και τελεσιδικώς, είχε πλέον την Ελευθερία της, αντίληψη πολύ ρευστή και σχετική όμως σε εισπράττοντες και διαχειριζόμενους τα κοινά.

Έτσι και κατά το ίδιο έτος 1998, ανακάλυψε η ίδια Ένωση, εκεί στην Αθήνα, ότι η νέα **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ**, στην Θεσσαλονίκη, της «οφείλει εισφορές 19 εκ. δρχ. ως υποχρεωτικά μέλος της»!! Η καταφανώς κατασυκοφαντική πράξη αυτή, αν όχι βαρύτερη, έφθασε στο Υπουργείο Ανάπτυξης και το οποίο, δια εντεταλμένων οργάνων του, ανέλαβε τήν, για λογαριασμό της ίδιας Ενώσεως, δίκην «εισπρακτικής εταιρίας», πίεση και απειλή της **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ** για καταβολή «οφειλομένων εισφορών» ως μέλος της Ενώσεως Ασφαλιστικών Εταιριών, επί απειλή αφαιρέσεως της αδείας της, που έγινε στην συνέχεια πανελλήνιο «βούκινο» φθοράς της από πρόθυμους τελάληδες και παπαγάλους της υποκλοπής πελατών και συνεργατών.

Κάθε μέρα και στιγμή «έκλεινε» η **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ** και η, υπό τις συνθήκες αυτές, επιβίωσή της διεκδικεί παγκόσμια διάκριση αντοχής και ικανότητάς της, κατά γενική ομολογία έντιμων της αγοράς.

Τα υπόλοιπα μας τα λέγει η Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου και κατ' ανάγκη προσέφυγε η **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ** στις 30/5/2008, ακριβώς επειδή επί δέκα χρόνια (1998-2008) δεν είχε εκδικασθεί η Προσφυγή της στην Δικαιοσύνη της χώρας μας, όπου είχε προσφύγει, αναζητούσα το Δίκαιό της.

Αντιγράφουμε από την Απόφαση της 10/5/11:

«ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Οι συνθήκες της Υπόθεσης

A. Ιστορικό της Υπόθεσης

4. Η Αιτούσα **ΙΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑ Α.Ε.Γ.Α.Ζ.** είναι μια ιδιωτική ασφαλιστική εταιρία με έδρα στην Θεσσαλονίκη.

5. Την **26^η Νοεμβρίου 1998**, το Υπουργείο Ανάπτυξης, αποφάσισε ότι η αιτούσα επιχείρηση θα έπρεπε, υποχρεωτικά, να γίνει μέλος της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος («Η Ένωση»), σύμφωνα με την διάταξη του Νόμου 489/1976 και ότι όφειλε στην εν λόγω Ένωση εισφορές 19.000.000 δραχμών (δηλαδή 55.759,35 €). Την **12^η Μαΐου 1999**, η Ένωση υπέβαλε αίτηση στο Υπουργείο Ανάπτυξης, για την ανάκληση της άδειας της αιτούσας επιχείρησης, μετά από την άρνησή της να πληρώσει τις σχετικές εισφορές στην Ένωση αλλά δεν έλαβε καμία απάντηση.

B. Πρώτη σειρά νομικών διαδικασιών

6. Την **16^η Δεκεμβρίου 1998**, η αιτούσα επιχείρηση άσκησε προσφυγή **κατά του Υπουργείου Ανάπτυξης και της Ένωσης**, ενώπιον του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, ζητώντας ακύρωση της απόφασης του Υπουργείου με ημερομηνία 26^η Νοεμβρίου 1998. Με την απόφαση **627/2006** η υπόθεση παραπέμφθηκε ενώπιον της ολομέλειας του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου. Με απόφαση ημερομηνίας 8 Ιανουαρίου 2008, το Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της αιτούσας (απόφαση 51/2008). Αυτή η απόφαση έγινε οριστική την **6^η Φεβρουαρίου 2008.**»

Σημείωσή μας: Στο σκεπτικό της από 34 Δικαστές της Ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας, αναφέρεται ότι **17** Σύμβουλοι έκριναν ότι το έγγραφο του Υπουργείου Ανάπτυξης «δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα» και «δεν επέρχεται έννομη συνέπεια εις βάρος της αιτούσης εταιρείας», οπότε και προφανώς δεν υπάρχει πράξη για ακύρωση και «απορρίπτεται η αίτηση», ενώ άλλοι **16** Σύμβουλοι έκριναν ότι «η προσβαλλόμενη πράξη έχει εκτελεστό χαρακτήρα αφού επιτάσσει κατ' ουσίαν την εν λόγω εταιρεία να καταστεί μέλος του παρεμβαίνοντος σωματείου και να καταβάλλει τις κατά το καταστατικό αυτού οφειλόμενες εισφορές, με την απειλή επιβολής βαρύντων κυρώσεων σε περίπτωση μη συμμορφώσεως»... «Εξάλλου η προσβαλλόμενη πράξη θα έπρεπε να ακυρωθεί, διότι στηρίζεται στην, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, αντισυνταγματική και, ως εκ τούτου, **μη εφαρμοστέα διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 489/76.** Συνεπώς, κατά την γνώμη αυτή, θα έπρεπε να γίνει **δεκτή η κρινόμενη αίτηση.**»

Προφανώς εδώ διχάσθηκαν οι Δικαστές και υπερίσχυσε η μία ψήφος! Και δεν έχει η Ελλάδα άλλο Ανώτερο Δικαστήριο! Οι υπογραμμίσεις της ουσίας των πραγμάτων είναι δικές μας, όπως και εκείνη του Πρωτοδικείου Αθηνών της 30/6/1998, όπου δεν κρίθηκε το άρθρο 4 Ν. 489/76, με αγνόηση-παραβίαση της Δικαστικής Αποφάσεως αυτής από το Υπουργείο Ανάπτυξης και την ίδια την Ένωση.

Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1. Η **ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6, ΠΑΡ. 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ**

8. Η αιτούσα επιχείρηση διαμαρτυρήθηκε σχετικά με την χρονική διάρκεια των διαδικασιών, η οποία είναι ασύμβατη ως προς τον «λογικό απαιτούμενο χρόνο», όπως διατυπώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης.

Σημείωσή μας: Η εκδίκαση στο ΣτΕ της Προσφυγής **ΙΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑ** για τις επιθέσεις, που δέχθηκε από την «Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών» και τις απειλές από το Υπουργείο Ανάπτυξης, **κράτησε δέκα χρόνια, με δεκαπέντε αναβολές!!** Η Ελευθερία, πέραν από Αρετή και Τόλη, τώρα θέλει και Υπομονή και πολύ Χρήμα!

Σχετικά και επ' αυτών, τ. Πρωθυπουργός και τ. Πρόεδρος Βουλής των Ελλήνων, είπαν, αλλά, προεκλογικώς: **«Δικαιοσύνη που απονέμεται μετά από 10 χρόνια, δεν είναι δικαιοσύνη».** Μετεκλογικώς όμως και όταν όφειλαν να ενεργήσουν αποτελεσματικά, ώστε να απονέμεται γρήγορα η Δικαιοσύνη, σιώπησαν! Ποιός ευθύνεται; Μήπως ο αδικούμενος και μη έχων ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα;

Και το «Δια ταύτα»:

1. Κηρύσσει την προσφυγή αποδεκτή.

2. Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του Άρθρου 6 παράγραφος 1 της Σύμβασης.

3. Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του Άρθρου 13 της Σύμβασης.

4. Αποφαίνεται

(α) ότι το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα εταιρία, εντός τριών μηνών, ευρώ 22.000,00 (είκοσι δύο χιλιάδες ευρώ) για ηθική βλάβη, πλέον οποιουδήποτε φόρου που μπορεί να επιβαρυνθεί το ποσό αυτό.

(β) ότι, από τη λήξη της ανωτέρω αναφερόμενης τριμήνης προθεσμίας μέχρι το διακανονισμό, ο απλός τόκος θα καταβάλλεται επί του ανωτέρω ποσού, με επιτόκιο ίσο προς το προεξοφλητικό επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κατά την τρέχουσα χρονική διάρκεια, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

5. Απορρίπτει το αίτημα της προσφεύγουσας για δίκαιη ικανοποίηση.

Το παρόν πραγματοποιήθηκε στην αγγλική γλώσσα και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 10 Μαΐου 2011, σύμφωνα με τον Κανόνα 77, παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

Andre Wampach

Βοηθός Γραμματέας

Peer Lorenzen

Πρόεδρος

Σημείωση: Τα παραπάνω τμηματικά ελήφθησαν από ανεπίσημη μετάφραση εκ του Αγγλικού κειμένου. Τα πλήρη κείμενα των σχετικών αποφάσεων θα τα βρείτε εδώ: <http://www.eave.gr/files/3206-1998.pdf> (Απόφαση 3206/1998 INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ κατά Ε.Α.Ε.Ε.) - <http://www.eave.gr/files/51-2008.pdf> (Απόφαση ΣτΕ - Ολομέλεια 51/2008) - <http://www.eave.gr/files/52-2008.pdf> (Απόφαση ΣτΕ - Ολομέλεια 52/2008) - <http://www.eave.gr/files/echr-le20.pdf> (Απόφαση Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων 10-5-11).

Το πολύ «ωραίο» της όλης υπόθεσης

Θα φανεί ίσως απίστευτο, αλλά σύμφωνα με την παραπάνω απόφαση, δικαιούται και η «Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών» να ζητήσει ήδη δεδουλευμένη ηθική βλάβη της για την επί σειρά οκτώ ετών Προσφυγή της στο ΣτΕ κατά του Υπουργού Ανάπτυξης και **INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ**, για μη ανάκληση της άδειάς της, προσφυγή που τελικά έχασε πανηγυρικά, με συνέπεια να της υποβληθεί από INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ και Μελά Γιαννιώτη γενναία αγωγή για Αποζημίωση από 15/5/08 και η οποία φαίνεται ότι θα τελεσιδικήσει σε 10 χρόνια τουλάχιστον! Υπομονή, υπάρχει... μέλλον!

Και δικαιούται ηθικής βλάβης της, επειδή άργησε πολύ να δικασθεί και να πληροφορηθεί ότι, επί σειρά δεκαετιών, ενεργούσε και εισέπραττε εισφορές όλως αντισυνταγματικώς και με **«νόμο που δεν είχε εφαρμογή»!**

Το 2005 και μετά από παρέμβαση Κοινοτικών Οργάνων, **καταργήθηκε και επίσημα** αυτός ο «νόμος»-κουβαλητής μελών και εισφορών στην Ένωση αυτή, αλλά δεν έγινε γνωστό αν αναζητήθηκαν και εντόκως τα πολλά και μέχρι γιγαντιαία ποσά αχρεωστήτως και δι' απειλής ποινής, καταβληθέντα!

Αυτά όμως και όπως μας «κάρφωσαν» προσφάτως οι Ισπανοί και λοιποί «αγανακτισμένοι», μην τα κάνετε «βούκινο», διότι υπάρχει κίνδυνος, κάποιοι και πολλοί, να... ξυπνήσουν!

